

Sygn. akt V KO 107/22

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 30 listopada 2022 r.,
wniosku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi
z dnia 18 października 2022 r., sygn. akt VI Kp 230/22,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Radomiu.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, w sprawie dotyczącej zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonego C. N. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Sieradzu z dnia 14 marca 2022 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o sygn. akt [...].Ds.[...] r., postanowieniem z dnia 18 października 2022 r., wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k. innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu tego wystąpienia podniesiono, że zaskarżone postanowienie dotyczy domniemanych nieprawidłowości w postępowaniu przygotowawczym, zakończonym wniesieniem aktu oskarżenia do Sądu Okręgowego w Łodzi, który jest sądem nadrzędnym w stosunku do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi. W ocenie tego

ostatniego Sądu może to rodzić wątpliwości co do jego obiektywizmu w razie rozpoznania zażalenia pokrzywdzonego.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi jest zasadny.

Wskazać należy, że instytucja określona w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstępianie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko wtedy, gdy w sposób realny występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. Sytuacja taka występuje w niniejszej sprawie.

Jak wynika z treści postanowienia mającego być przedmiotem postępowania zażaleniowego przed sądem miejscowo właściwym, dotyczy ono nieprawidłowości, które miały zaistnieć w postępowaniu przygotowawczym zakończonym wniesieniem aktu oskarżenia do Sądu Okręgowego w Łodzi, a ich skutkiem miało być uniemożliwienie C. N. przeprowadzenia w postępowaniu przed tym Sądem kontroli zgodności z prawem podjętych wobec niego działań przez funkcjonariuszy CBA. Zasadnym jest zatem przyjęcie, że nadrzędność instancyjna tego Sądu na Sądem Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi mogłaby powodować w odbiorze społecznym usprawiedliwione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy, co oczywiście nie służy budowaniu autorytetu wymiaru sprawiedliwości.

Stąd też, choć nie ma żadnych przesłanek by podawać w wątpliwość niezależność i niezawisłość sędziów sądu właściwego, dla uniknięcia sytuacji mogącej wywoływać negatywną ocenę pracy wymiaru sprawiedliwości, celowym jest przekazanie sprawy do innego sądu równorzędnego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.